[Uitzending 426: Romeinen 6:1 t/m 13]

In Rom.6 wordt met een retorische vraag het thema aan de orde gesteld, *dat de rechtvaardiging ook de verplichting van een geheiligd leven inhoudt.*
Romeinen 6 vers 1:
Wat betekent dat nu in de praktijk? Zullen wij doorgaan met zondigen om daardoor meer genade van God te krijgen?
De vraag is als een verkeerde gevolgtrekking ontleend aan Rom.5:20 '**hoe de zonde ook toenam, Gods genade nam veel meer toe**' Niet onterecht is Paulus bang dat sommige gelovigen bewust of onbewust denken dat (nu ze gerechtvaardigd zijn) het er niet meer zo op aankomt met hun levenswandel. Dezelfde houding bespeuren we in vs.15 en kwamen we ook al tegen in Rom.3:7 en 8. Paulus werd in zijn bediening herhaaldelijk geconfronteerd met uitingen van oppervlakkig geloof, met aanhangers van allerlei dwaalleringen, alsook met Joden die met spottende opmerkingen het onderwijs van Paulus in diskrediet probeerden te brengen. Romeinen 6 vers 2:
Geen sprake van! Als gelovigen zijn wij dood voor de zonde! Waarom zouden we dan nog zondigen?

In vers 7 wordt het uitgedrukt met de woorden '**de zonde heeft niets meer over ons te zeggen'** en in vers 11 lezen we: **beschouw uzelf daarom als dood voor de zonde. U leeft nu voor God.**. Het is dan ook dwaas om opnieuw in haar invloedssfeer, onder haar macht, onder haar slavernij te gaan leven. Rom.6 vers 3: **Weet u niet dat ieder die in Christus Jezus gedoopt is, met Hem één is geworden in Zijn dood?**
Door het gebruik van '**weet u niet?**' blijkt dat Paulus er van uitgaat dat de Romeinse gelovigen in de fundamentele waarheden van het christelijk geloof zijn onderwezen. Mogelijk is dat gebeurd door de mensen, aan wie hij in Rom.16 de groeten laat overbrengen. Dan volgt de fundamentele waarheid die bekend moet zijn: **Ieder die gedoopt is in Christus Jezus, is in Zijn dood gedoopt.**' De woorden geven aan dat door de christelijke doop de verbondenheid, die (door het geloof) tussen de gelovige en de Here Jezus is ontstaan, tot uitdrukking wordt gebracht. Hetzelfde wordt ook bedoeld met de woorden **met Hem één is geworden in Zijn dood**.

Deze eenheid of vereniging met Christus houdt in, dat de dood, de begrafenis en de opwekking van de Here Jezus nu ook voor de gedoopte gelovige gelden. Daarom kan Paulus nu zeggen, dat '**wij één geworden zijn in Zijn dood**'. Door de verbondenheid die in de doop wordt uitgedrukt, zijn we met Hem gekruisigd (2Cor.5:15; Gal.2:20). Vanaf dit sterven heeft de macht der zonde geen recht of greep meer op de gelovige (vs.2).
Romeinen 6 vers 4:
Die doop in Hem was onze begrafenis. En zoals Christus weer levend is gemaakt door de heerlijke macht van de Vader, zo mogen wij nu ook een heel nieuw leven leiden.
Door de christelijke doop wordt de verbondenheid (ja, zelfs de vereenzelviging) van de gelovige met de dood, de begrafenis en de opstanding van de Here Jezus in de zichtbare werkelijkheid vastgelegd. Hoewel Paulus dat laatste (de medeopstanding) pas uitlegt in vs.5, trekt hij nu al de conclusie: de opstanding van Christus heeft voor ons als noodzakelijk gevolg, dat '**wij nu ook een heel nieuw leven leiden**', d.w.z. dat wij op een nieuwe, heilige manier gaan leven.

We zijn met Hem begraven door de doop. In de natuurlijke wereld is de begrafenis het definitieve afscheid van de levenden en de doden. De gelovigen hebben ook deel aan de opstanding van Christus.
Christus werd opgewekt door '**de heerlijke macht van de Vader**' (Joh.11:40). '**De heerlijke macht**' moet hier worden opgevat als 'manifestatie van de macht en de grootheid van de HERE God (1Kor.6; 2Kor.13; Ef.1).
Over de medeopstanding spreekt Paulus in vs.5, maar nu trekt hij eerst de conclusie, dat het doel van deze opstanding een verandering van leven, '**een heel nieuw leven**' is. Dit '**nieuwe leven**' is zowel een gave als een opdracht. Paulus omschrijft dit nieuwe leven met verschillende uitdrukkingen, in 2Kor.5 en Gal.6 als '**een opnieuw door God geschapen**' en '**een nieuwe mens**'. Op andere plaatsten noemt hij het een '**wedergeboorte', 'een nieuwe manier van dienen'** en **'een nieuwe manier van denken**' (Rom.12:2).
Deze nieuwe manier van leven kunnen we ook uitdrukken met de woorden 'rechtvaardiging' en 'heiliging', een gave **en** een opdracht.

In Lev.11:44 zei de HERE al tegen het volk Israël: **Heilig u en wees heilig, want Ik ben Heilig, daarom moet u óók heilig zijn en mag u zich niet verontreinigen…**.
Rechtvaardiging en **Heiliging** zijn twee verschillende onderwerpen, maar ze sluiten elkaar niet uit. **Rechtvaardiging** is de basis waarop de **Heiliging** rust.

De Rechtvaardiging van een mens vindt plaats op het moment dat op Christus wordt vertrouwd. De HERE verklaart een mens rechtvaardig op grond van Christus' verzoeningswerk, de schuld wordt verzoend en weggedaan. Maar daarmee was de kous niet af, toen begon het geestelijke groei en reinigingsproces waar de apostel Paulus in Rom.12 van zegt: **Laat uw lichaam een levend offer zijn, heilig zodat het een vreugde voor God mag zijn. Dat is de beste manier waarop u God kunt dienen.** Door een nieuwe manier van denken en doen. Heiliging is een proces dat een levenlang duurt.
De HERE komt in ons hart en leven door de kracht van de Heilige Geest om ons te maken die wie wij moeten zijn. Dit betekent niet dat heiliging een plicht is die van de rechtvaardiging is afgeleid. Het is juist een feit dat uit de rechtvaardiging voortkomt. De zondaar eigent zich Christus door het geloof toe zowel in Zijn redding als Zijn heiliging.

In 1 Korinthiërs 1 vers 30 zegt Paulus: **Dankzij God hebt u nu uw leven in Christus Jezus. Daardoor is Christus zelf wijsheid voor u geworden: door Hem staat u rechtvaardig tegenover God en Hij heeft u apart gezet en bevrijd.**
In Rom.6 laat de HERE zien dat een gerechtvaardigde zondaar niet in de zonde door kan gaan **omdat** zijn oude natuur in Christus is gestorven en de nieuwe natuur in Christus is opgestaan. De gelovige heeft nu een nieuwe natuur, en moet God gehoorzamen. Vereniging met Christus in Zijn dood en opstanding betekent dat Hij nu onze Here en Meester is **en juist daarom kan** een gelovige niet maar doen waar hij of zij zin in heeft. De HERE geeft Zijn vrijheid binnen grenzen. Zijn vrijheid is geen losbandigheid, niet los van banden (lees door Hem gestelde grenzen). We hebben het al gelezen maar het kan geen kwaad het nog eens te lezen: **Wat betekent dat nu in de praktijk? Zullen wij doorgaan met zondigen om daardoor meer genade van God te krijgen?**

Geen sprake van! Als gelovigen zijn wij dood voor de zonde! Waarom zouden we dan nog zondigen? Weet u niet dat ieder die in Christus Jezus gedoopt is, met Hem één is geworden in zijn dood?
Betekent het dat een gerechtvaardigd mens door de heiliging in dit leven zijn of haar zondige natuur kwijt raakt? **Als gelovigen zijn wij dood voor de zonde!** – dat is onze positie in Christus – maar we zijn tijdens ons leven op aarde niet dood voor zonden in ons leven. Wij hebben een zondige natuur en zullen die hebben zolang we in dit leven zijn.

In Galaten 5 vers 17 staat: **Want de zondige neigingen gaan in tegen de verlangens van de Heilige Geest en omgekeerd. Deze twee krachten zijn altijd met elkaar in conflict. U moet dus niet doen wat u maar wilt.**
Het volgende voorbeeld is een illustratie van de woorden: **Deze twee krachten zijn altijd met elkaar in conflict.**
Een Indiaan gaf een getuigenis van zijn bekering in een bijeenkomst van een aantal christelijke leden van zijn stam. Hij vertelde dat hij zo blij was nu hij zijn Heiland had leren kennen en dat hij in het begin dacht dat hij nooit meer zou zondigen. Maar na verloop van tijd voelde hij in zichzelf een conflict dat hij als volgt omschreef: *Het leek wel alsof er twee honden in mijn hart aan het vechten waren. De een was een goede, witte hond die alleen mijn bestwil op het oog had. De ander was een slechte, zwarte hond die er altijd op uit was dat te vernietigen want ik wilde opbouwen. Met deze twee honden heb ik heel wat te stellen want ze vechten altijd met elkaar.*
Een van de toehoorders stelde hem de vraag: *Welke van de twee honden wint er?* De bekeerde indiaan zei: *Degene aan wie ik het meeste eten geef.*
Als we leven door de Geest, zullen we de zondige neigingen en begeerten niet volbrengen, maar er tegen vechten. Maar als we toegeven aan onze zondige neigingen en verlangens lijden we beslist de nederlaag. Luisteraar, voed uzelf met geestelijk voedsel. **Zo mogen wij nu ook een heel nieuw leven leiden.**
Romeinen 6 vers 5:
Wij zijn dus één geworden met Hem, één in dood en leven.
Het verband tussen de opstanding van de Here Jezus en de nieuwe levenswandel van de gelovigen wordt nu uitgelegd. Een nieuw leven berust op een opstanding tot een heel nieuw leven.

Paulus wil duidelijk maken, dat door de doop de verbinding met Christus is vastgelegd, waardoor ons 'het gelijkende, het overeenkomstige' ten deel is gevallen als de Here, namelijk: de dood. Een vertaling van de Griekse tekst kan daarom zijn: '**Wij zijn gelijkvormig geworden aan Zijn dood ...**'
Het tweede versdeel is met het eerste verbonden. Daarbij moeten wij woorden uit het eerste versdeel in gedachten herhalen. Dan is de vertaling: wij zijn gelijkvormig geworden aan Zijn dood en zo '**zullen wij ook gelijkvormig worden aan Zijn opstanding'**. Het gebruik van de toekomende tijd '*wij zullen gelijkvormig worden aan de opstanding*' zal berusten op het feit dat het nieuwe leven en de nieuwe levenswandel nu eenmaal na de oude komt. De gedachte aan een toekomstige lichamelijke opstanding uit de doden (Rom.8:11) speelt op de achtergrond natuurlijk wel mee.
Romeinen 6 vers 6:
Wij weten dat de persoon die wij vroeger waren, niet meer leeft, die is met Christus aan het kruis gestorven. Zo is er afgerekend met het wezenlijke van de zonde.

Opnieuw doet Paulus een beroep op de geloofskennis van de Romeinen. Op een of andere manier moeten zij onderricht hebben ontvangen over de diepere betekenis van de doop. Door het geloof en de doop zijn zij **zó** met Christus verbonden, dat zij delen in Zijn kruisdood. Mede gekruisigd met Christus is 'onze oude natuur', d.w.z. wijzelf, onze hele door de zonde overheerste natuur, is onder de heerschappij van de zonde gekomen.
In Efeziërs 4 vers 21 t/m 24 zegt Paulus over deze oude natuur: **Als u werkelijk Zijn stem hebt gehoord en Hij u de waarheid over Zichzelf heeft bekendgemaakt, moet u uw oude menselijke natuur als oude kleren uittrekken, uw vroegere manier van leven die te gronde gaat aan bedrieglijke begeerten. Uw denken moet grondig vernieuwd worden. Sterker nog, u moet een heel nieuwe mens worden die alleen voor God leeft, zuiver en goed. Trek een nieuwe natuur aan als een stel nieuwe kleren.**
En nog een aanvulling uit Kolossenzen 3 vers 9 t/m 11: **Lieg niet tegen elkaar, dat hoorde bij uw oude leven, waarmee u hebt afgerekend. Maar nu bent u een nieuwe mens, die nog steeds groeit en God beter leert kennen. Zo zult u meer gaan lijken op God, die u gemaakt heeft.**

In dit nieuwe leven is het van geen enkel belang van welke nationaliteit of ras u bent en evenmin welke opleiding of maatschappelijke positie u hebt. Het gaat om Christus, die alles in allen is.
De bedoeling van deze medekruisiging met Christus is '*dat er afgerekend is met het wezenlijke van de zonde*'. Met '*het wezenlijke van de zonde*', d.w.z. '*het lichaam als eigendom van de macht van de zonde*', wordt de hele oude menselijke natuur bedoeld, niet alleen het menselijk lichaam. Het teniet doen van '*het wezenlijke van de zonde*' betekent dat het vroegere werkterrein van de zonde (het gebied waarover zij heerste, onze oude menselijke natuur) in Christus zijn macht en zeggenschap heeft verloren. Zodoende zou de zonde geen greep meer mogen hebben op de gelovige die een nieuw leven heeft ontvangen. De Here Jezus zegt in Joh.8:34 en 35: **Vergis u niet, ieder die zondigt, is een slaaf van de zonde. Een slaaf heeft geen blijvende plaats in het huis, maar een zoon wel.**

Romeinen 6 vers 7:
De zonde heeft niets meer over ons te zeggen. De zonde heeft geen macht over een dode. De positie van de gelovige die met Christus mede gekruisigd is, illustreert Paulus aan de hand van een Joodse rechtsregel: *een gestorvene is gerechtvaardigd van de zonde*. De regel houdt in, dat een gestorvene op aarde niet meer ter verantwoording kan worden geroepen. Niet meer voor de zonden die hij heeft begaan maar ook niet meer persoonlijk aansprakelijk kan worden gesteld voor schulden die hij heeft gemaakt.
In die zin zorgt de dood van de 'oude menselijke natuur' (vs.6) voor vrijspraak en kwijtschelding. Zo bezien is iemand die met Christus gestorven is 'gerechtvaardigd', d.w.z. 'vrijgesproken' van de zonde. Op grond van het gestelde in vers 11 en 12 (het 'dood zijn voor de zonde' **en** 'laat de zonde niet langer heersen') ligt het voor de hand 'zonde' hier te verstaan als 'zondemacht'. Paulus wil met de illustratie van de Joodse rechtsregel aangeven dat de dood de eigendomsverhoudingen tussen slaven en heren opheft. Een heer kan na de dood van zijn slaaf geen aanspraak meer maken op zijn gehoorzaamheid en diensten. De gestorven slaaf is dan vrij van de aanspraken van zijn vroegere heer. Wie gestorven is, is vrijgemaakt van de overheersing door de zonde.

Want, iemand die gestorven is, kan door de zonde niet meer gedwongen worden tot zondigen. Romeinen 6 vers 8:

Als wij met Christus gestorven zijn, geloven wij dat we ook met Hem zullen leven.

Vers 8 hoort tot hetgeen de gelovigen van Rome (moeten) weten (vs.6). De verbondenheid met Christus die in de doop zichtbaar wordt gemaakt, houdt zowel in, dat we met Hem gestorven zijn als ook dat wij met Hem zullen opstaan (vs.5) en leven (2Tim.2:11). Het gaat hier om een 'gelovig belijden' van een geloofswaarheid. Gewoonlijk wordt het werkwoord 'geloven' gebruikt om een geloofs- en vertrouwensrelatie tussen mensen **en** God de Vader **of** de Here Jezus Christus aan te geven.

In het gebruik van de toekomende tijd '**wij zullen (met Hem) leven**' speelt (net als in vs.5) de gedachte mee aan het toekomstige delen in het eeuwige leven met Christus. Maar nu al is deze toekomst ten dele aanwezig in het nieuwe leven met God.

Romeinen 6 vers 9:

Wij zijn er zeker van dat Christus, nu Hij uit de dood is opgestaan, niet meer zal sterven. De dood heeft geen macht meer over Hem.

Wat zijn nu de consequenties van de opstanding van de Here Jezus voor het leven van de gelovigen? Paulus vestigt opnieuw de aandacht op Christus. Opnieuw doet Paulus een beroep op de geloofskennis van de Romeinen: **Wij zijn er zeker van dat Christus, nu Hij uit de dood is opgestaan, niet meer zal sterven.** In tegenstelling tot bv. Lazarus en anderen die uit de doden zijn opgewekt, ontving Christus een verheerlijkt eeuwig leven. Over dit verheerlijkt leven heeft de dood geen heerschappij.

Openbaring 1 vers 18: **Ik ben de Levende. Ik ben dood geweest, maar nu leef Ik voor altijd en eeuwig. Ik heb de dood en het dodenrijk overwonnen.**

De woorden in Rom.6:9, '**niet meer** zal sterven' geven aan, dat de dood **ooit wel** over Christus heeft geheerst. De gehoorzaamheid van Christus aan de Vader ging zover, dat Hij voor een korte tijd Zijn leven vrijwillig aan de dood overgaf. De Opstanding opende de eeuwigheid voor Christus en zal de eeuwigheid openen voor allen die op Hem vertrouwen.

Romeinen 6 vers 10:

Door zijn sterven heeft Hij de macht van de zonde eens en voor altijd gebroken.

De zekerheid dat de dood geen macht meer over Christus heeft, hangt samen met het feit dat de Here Zich niet meer in de machtssfeer van de zonde bevindt. Immers, de dood is het gevolg van de zonde. Christus is **eens en voor altijd** voor de zonde gestorven en wie gestorven is, is vrijgemaakt van de overheersing van de zonde. Niet dat de Here ooit gezondigd zou hebben, maar bij Zijn sterven droeg Hij de zonde van de wereld. Door Zijn sterven is Hij '**eens en voor altijd**' buiten het bereik van de zonde gekomen. Christus leeft nu in harmonie en directe verbondenheid met God de Vader. Dit gestorven zijn voor de zonde **en** dit leven voor God heeft directe consequenties voor de levenswandel van de gelovigen.

Romeinen 6 vers 11:

Zijn leven is een leven voor God. Beschouw uzelf daarom als dood voor de zonde. Omdat u één bent met Christus Jezus, leeft u nu voor God.

De consequenties voor de levenswandel van de gelovigen zijn duidelijk. Door hun verbondenheid met Christus geldt voor hen hetzelfde als voor Hem. Zij moeten weten, dat zij '**dood voor de zonde zijn**'. Daarbij moeten zij zich voortdurend realiseren, **omdat** zij nu **één zijn met Christus Jezus,** staan zij nu in dienst van God **en zijn zij** in Gods heilige nabijheid gekomen. Nu horen zij ook overeenkomstig die heiligheid te leven. Een gelovige weet zich '**in Christus**' levend voor God.

Maar, ook God de Vader ziet de gelovigen aan 'in Christus', d.w.z. als gerechtvaardigd en als mede-erfgenamen van Zijn heerlijkheid.

Romeinen 6 vers 12 en 13:

Laat de zonde dan niet meer heersen in uw sterfelijk lichaam. Wees geen slaaf meer van uw slechte begeerten. Stel geen enkel deel van uw lichaam ter beschikking van de zonde, als iets waarmee slechte dingen worden gedaan. Nee, maak van uzelf een werktuig voor God, omdat u met Christus gestorven bent, om nu met Hem te leven. U bent immers dood geweest en weer levend geworden.

Als de gelovigen werkelijk tot de overtuiging **en** de conclusie zijn gekomen, dat zij dood zijn voor de zonde, dan is het ongehoord, dat zij zich weer zouden onderwerpen aan de heerschappij van de zonde. Paulus zegt: Laat de zonde niet meer heersen in uw sterfelijke lichaam. Wees geen slaaf meer van uw slechte begeerten. De ‘begeerten’ zijn hier verkeerde en zondige begeerten.

In Gal.5:24 zegt de apostel: **Wie bij Jezus Christus hoort, heeft met zijn oude natuur en begeerten afgerekend, die zijn aan het kruis geslagen.**
In het begin van vers 13 wordt de negatieve vermaning uit vs.12 voortgezet. In het vervolg van vers 13 volgt dan de positieve aansporing tot dat wat de gelovigen **wél** moeten doen, zij moeten zich ter beschikking stellen van de HERE. Daarmee grijpt Paulus terug naar het gebeuren bij de doop. Samen met Christus is de gelovige gestorven voor de zonde, samen met Hem opgewekt uit de doden en in Hem levend geworden voor God. Vanaf nu moet de gelovige al zijn mogelijkheden gebruiken ten dienste van een leven zoals God het wil (1Petr.2:24), een levenswijze van heiliging.

In de volgende uitzending lezen we verder in Rom.6:13 t/m 23.